

قانون تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه گری

مصوب ۱۳۵۰/۰۳/۳۰

با اصلاحات و الحاقات بعدی

بخش اول - بیمه مرکزی ایران

قسمت اول - تشکیل و موضوع:

ماده ۱ - بمنظور تنظیم و تعمیم و هدایت امر بیمه در ایران و حمایت بیمه گذاران و بیمه شدگان و صاحبان حقوق آنها همچنین بمنظور اعمال نظارت دولت بر این فعالیت موسسه ای بنام بیمه مرکزی ایران طبق مقررات این قانون بصورت شرکت سهامی تأسیس میگردد.

ماده ۲ - سرمایه بیمه مرکزی ایران پانصد میلیون ریال است که به پنجاه سهم ده میلیون ریالی با نام تقسیم میشود و تمامی آن متعلق به دولت و غیر قابل انتقال است و افزایش آن با تصویب مجمع عمومی امکان پذیر است. مبلغ مزبور از محل اندوخته های شرکت سهامی بیمه ایران تامین خواهد شد.

ماده ۳ - مرکز اصلی بیمه مرکزی ایران تهران است و بیمه مرکزی ایران میتواند در هر جا که لازم بداند ب شرکت سهامی بیمه ایران نمایندگی بدهد.

ماده ۴ - بیمه مرکزی ایران تابع قوانین و مقررات عمومی مربوط بدولت و دستگاههایی که با سرمایه دولت تشکیل شده اند نمیشد مگر آنکه در قانون مربوط صراحتاً از بیمه مرکزی ایران نام برده شده باشد ولی نسبت بمواردیکه در این قانون پیش بینی نشده باشد بیمه مرکزی ایران تابع قانون تجارت است.

قسمت دوم - وظایف و اختیارات:

ماده ۵ - بیمه مرکزی ایران دارای وظایف و اختیارات زیر است:

۱ - تهیه آئین نامه ها و مقرراتیکه برای حسن اجرای امر بیمه در ایران لازم باشد با توجه بمفاد این قانون.

۲ - تهیه اطلاعات لازم از فعالیتهای کلیه موسسات بیمه که در ایران کار میکنند.

۳ - انجام بیمه های اتکائی اجباری.

۴ - قبول بیمه های اتکائی اختیاری از موسسات داخلی یا خارجی.

۵ - واگذاری بیمه های اتکائی بموسسات داخلی یا خارجی در هر مورد که مقتضی باشد.

۶ (منسوخه ۰۳/۰۷/۱۴۰۳) - اداره صندوق تامین خسارتهای بدنی و تنظیم آئین نامه آن، موضوع ماده ۱۰ قانون بیمه اجباری مسئولیت مدنی دارندگان وسایل نقلیه موتوری زمینی در مقابل شخص ثالث مصوب دیماه ۱۳۴۷.

۷ - ارشاد و هدایت و نظارت بر موسسات بیمه و حمایت از آنها در جهت حفظ سلامت بازار بیمه و تنظیم امور نمایندگی و دلالتی بیمه و نظارت بر امور بیمه اتکائی و جلوگیری از رقابت های مکارانه و ناسالم.

تبصره - بیمه مرکزی ایران ملزم بحفظ اسرار موسساتی است که بموجب این قانون حق نظارت بر آنها را دارا میباشد و بهیچوجه نباید از اطلاعاتیکه در جهت اجرای این قانون بدست میآورد جز در مواردیکه قانون معین مینماید استفاده کند.

قسمت سوم - ارکان بیمه مرکزی ایران:

ماده ۶ - بیمه مرکزی ایران دارای ارکان زیر است:

۱ - مجمع عمومی

۲ - شورایعالی بیمه

۳ - هیئت عامل

۴ - بازرسان.

فصل اول - مجمع عمومی

ماده ۷ - مجمع عمومی بیمه مرکزی ایران مرکب است از وزیر دارائی، وزیر اقتصاد، وزیر کار و امور اجتماعی. هیئت عامل و بازرسان بدون داشتن حق رأی در جلسه شرکت خواهند کرد.

ماده ۸ - مجمع عمومی عادی بدعوت رئیس کل بیمه مرکزی ایران سالی یک مرتبه حداکثر تا پایان شهریور ماه تشکیل میشود. مجمع عمومی فوق العاده بدعوت رئیس کل بیمه مرکزی ایران و یا به پیشنهاد هر یک از اعضاء مجمع عمومی تشکیل خواهد شد. رئیس کل بیمه مرکزی ایران موظف است ظرف ده روز پس از دریافت پیشنهاد تشکیل جلسه مجمع عمومی را کتباً دعوت کند. در دعوت نامه دستور جلسه، روز و ساعت و محل انعقاد جلسه ذکر خواهد شد. هیچ موضوعی را نمیتوان در مجمع عمومی عادی یا فوق العاده مطرح کرد مگر آنکه قبلاً جزو دستور قرار داده شده باشد.

ماده ۹ - وظایف مجمع عمومی بشرح زیر است:

الف - تعیین خط مشی کلی

ب - رسیدگی و اظهار نظر نسبت بگزارش سالانه رئیس کل بیمه مرکزی ایران.

ج - رسیدگی و تصویب بودجه و ترازنامه و حساب سود و زیان و ترتیب تقسیم سود.

د - تصویب سازمان و آئین نامه های مالی و اداری بیمه مرکزی ایران.

ه - تصویب مقررات استخدامی با رعایت بند پ ماده ۲ قانون استخدام کشوری.

و - انتخاب بازرسان

ز - تعیین حقوق رئیس کل و اعضای هیئت عامل و حق الزحمه بازرسان.

ح - تصمیم نسبت بهر موضوعی که از طرف رئیس کل بیمه مرکزی ایران جزو دستور قرار داده شده باشد.

فصل دوم - شورای عالی بیمه

ماده ۱۰ (اصلاحی ۷، ۵، ۱۳۹۸) - شورای عالی بیمه از اشخاص زیر تشکیل میشود:

۱ - رئیس کل بیمه مرکزی ایران.

۲ - معاون وزارت دارائی.

۳ - معاون وزارت اقتصاد.

۴ - معاون وزارت کار و امور اجتماعی.

۵ - معاون وزارت تعاون و امور روستاها.

۶ - رئیس شرکت سهامی بیمه ایران.

۷ - مدیر عامل یکی از موسسات بیمه بانتهاب سندیکای بیمه گران ایران.

۸ - یکنفر کارشناس امور حقوقی بانتهاب مجمع عمومی

۹ - یکنفر کارشناس در امور بیمه بانتهاب مجمع عمومی.

۱۰ - یکنفر مطلع در امور بیمه بانتهاب رئیس اطاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران.

۱۱ - رئیس سازمان مدیریت بحران کشور

تبصره - اعضای شورای عالی بیمه موضوع بندهای ۷ و ۸ و ۹ و ۱۰ برای مدت سه سال انتخاب میشوند و انتخاب مجدد آنان بلا مانع است.

ماده ۱۱ - ریاست شورای عالی بیمه بدون شرکت در اخذ رأی با رئیس کل بیمه مرکزی ایران و در غیاب او با قائم مقام او خواهد بود.

ماده ۱۲ - اعضای شورای عالی بیمه قبل از شروع بکار باید در مجمع عمومی سوگند یاد کند که در انجام وظایف شورای عالی بیمه نهایت دقت و مراقبت را مبذول دارند و کلیه تصمیمات خود را بمصالح کشور اتخاذ نمایند و اسرار شورای عالی بیمه را حفظ کنند.

ماده ۱۳ - جلسات شورای عالی بیمه حداقل ماهی یکبار بدعوت رئیس شورای عالی بیمه تشکیل خواهد شد و در صورتیکه حداقل چهار نفر از اعضای شورای عالی بیمه کتباً تقاضای تشکیل جلسه را بنمایند رئیس شورای عالی بیمه موظف است ظرف یک هفته اعضای شورای عالی را برای تشکیل جلسه دعوت کند.

ماده ۱۴ - جلسه شورای عالی بیمه با حضور حداقل شش نفر از اعضاء رسمیت مییابد و تصمیمات با اکثریت پنج رأی حاضر در جلسه رسمی معتبر و قابل اجرا است. هنگام رسیدگی و اخذ رأی نسبت به موسسه بیمه ای که یکی از اعضاء شورای عالی بنحوی در آن سپیم است آن عضو در رأی شرکت نخواهد کرد.

ماده ۱۵ - صورت جلسات مذاکرات شورای عالی بیمه در دفتری ثبت و بامضای رئیس شورای عالی بیمه رسیده و در بیمه مرکزی ایران نگهداری میشود.

ماده ۱۶ - شورایعالی بیمه دارای دبیرخانه ای خواهد بود که سازمان آنرا شورایعالی بیمه تصویب خواهد کرد، رئیس و کارکنان دبیرخانه از بین کارکنان بیمه مرکزی ایران انتخاب میشوند.

ماده ۱۷ - وظایف شورایعالی بیمه بشرح زیر است ،

۱ - رسیدگی و اظهار نظر نسبت بصدور پروانه تاسیس یا لغو پروانه موسسات بیمه طبق مقررات این قانون و پیشنهاد آن به مجمع عمومی.

۲ - تصویب نمونه ترازنامه که باید مورد استفاده موسسات بیمه قرار گیرد.

۳ - تعیین انواع معاملات بیمه و شرایط عمومی بیمه نامه ها و نظارت بر امور بیمه های اتکائی.

۴ - تعیین میزان کارمزد و حق بیمه مربوط برشته های مختلف بیمه مستقیم.

۵ - تصویب آئین نامه های لازم برای هدایت امر بیمه و فعالیت موسسات بیمه.

۶ - رسیدگی و اظهار نظر نسبت به گزارش بیمه مرکزی ایران درباره عملیات و فعالیتهای موسسات بیمه در ایران که حداقل هر ششماه یکبار باید تسلیم شود.

۷ - اظهار نظر درباره هر گونه پیشنهاد که از طرف رئیس شورایعالی بیمه بآن ارجاع میشود.

۸ - انجام سایر وظایفی که این قانون برای آن تعیین نموده است.

فصل سوم - هیئت عامل

ماده ۱۸ - هیئت عامل بیمه مرکزی ایران مرکب از رئیس کل و قائم مقام رئیس کل و معاونان بیمه مرکزی ایران خواهد بود.

ماده ۱۹ (اصلاحی ۱۴، ۳، ۱۳۶۰) - رئیس کل بیمه مرکزی ایران و قائم مقام او به پیشنهاد وزیر دارائی و تصویب هیئت وزیران با امضای وزیر امور اقتصادی و دارایی و معاونان بیمه مرکزی ایران به پیشنهاد رئیس کل بیمه مرکزی ایران و موافقت وزیر دارائی بموجب تصویبنامه هیئت وزیران منصوب میشوند.

ماده ۲۰ - رئیس کل و قائم مقام رئیس کل بیمه مرکزی ایران برای مدت چهار سال منصوب میشوند و انتصاب مجدد آنان بلامانع است.

ماده ۲۱ - رئیس کل بیمه مرکزی ایران بالاترین مقام اجرائی و اداری بیمه مرکزی ایران میباشد.

ماده ۲۲ - وظایف و اختیارات رئیس کل بیمه مرکزی ایران بشرح زیر است:

الف - نظارت در اجرای این قانون و آئین نامه های مربوط بآن.

ب - نمایندگی بیمه مرکزی ایران در مقابل اشخاص و موسسات دولتی یا خصوصی و دادگاهها و سایر مراجع قضائی و غیر قضائی با حق توکیل و سازش و سایر اختیارات مندرج در ماده ۶۲ قانون آئین دادرسی مدنی.

ج - تفویض قسمتی از اختیارات خود و حق امضاء بقائم مقام و یا معاونان و یا روساء یا کارمندان و تعیین وظایف آن.

د - تقدیم گزارش وضع حسابها و امور بیمه مرکزی ایران به مجمع عمومی.

ه - تقدیم گزارش عملیات و فعالیتهای موسسات بیمه در ایران به شورایعالی بیمه.

ماده ۲۳ - در غیاب رئیس کل بیمه مرکزی ایران قائم مقام رئیس کل دارای کلیه اختیارات و وظایف قانونی او خواهد بود.

فصل چهارم - بازرسان

ماده ۲۴ (منسوخه ۳، ۰۷، ۱۴۰۳) - بیمه مرکزی ایران دارای دو نفر بازرس که اطلاعات و تجارب کافی در امور بیمه و حسابداری داشته باشند خواهد بود که یک نفر از آنان از طرف وزیر دارائی و دیگری از طرف وزیر اقتصاد پیشنهاد و با تصویب مجمع عمومی برای يك سال تعیین خواهند شد انتخاب مجدد بازرسان بلامانع است.

قانون تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه گری - مصوب ۱۳۵۰/۰۳/۳۰

ماده ۲۵ - بازرسان حق دارند هر گونه اطلاعی را از بیمه مرکزی ایران بخواهند ولی حق دخالت مستقیم در امور بیمه مرکزی ایران را ندارند.

رسیدگی به ترازنامه سالانه وظیفه اصلی بازرسان میباشد ترازنامه بیمه مرکزی ایران یکماه قبل از تشکیل مجمع عمومی تسلیم بازرسان خواهد شد تا گزارش درباره آن تهیه و ضمن اظهار نظر به مجمع عمومی تسلیم کنند.

قسمت چهارم - مقررات مختلف؛

ماده ۲۶ - رئیس کل و سایر اعضاء هیئت عامل در مدت تصدی خود نمیتوانند عضویت شرکتها و موسسات بازرگانی را قبول نمایند و یا در سایر دستگاههای دولتی یا ملی سمتی داشته باشند.

تبصره - تدریس در دانشگاهها و موسسات آموزش عالی و قبول سمتهای غیر موظف در موسسات خیریه و اجتماعی و آموزشی بلا مانع است.

ماده ۲۷ - اسناد مالی و اوراق بهادار و چک های بیمه مرکزی ایران با دو امضاء معتبر خواهد بود.

ماده ۲۸ (اصلاحی ۲۸, ۰۳, ۱۳۵۳) - بیمه مرکزی ایران مجاز خواهد بود که موجودیهای نقدی خود را بصورت حسابجاری و یا سپرده نزد بانک بیمه ایران نگاهداری نماید. یا براساس بودجه مصوب از محل سرمایه و ذخایر و اندوخته های خود و صندوق تأمین خسارتهای بدنی تا مبلغ یکصد میلیون ریال در هر سال با تصویب هیئت عامل و مازاد بر آن با تصویب مجمع عمومی بهر نوع عملیات دیگر از جمله خرید سهام و مشارکت در بانکها و شرکتهای دیگر با حق فروش و انتقال آنها که برای توسعه و پیشرفت وظایف بیمه مرکزی ضروری یا مفید باشد مبادرت نماید.

ماده ۲۹ - اعضاء شورایعالی بیمه و مشاورین و اعضاء اداری شورای عالی بیمه و افرادی که شورایعالی بیمه در اجرای وظایف خود بآنها مراجعه میکند و رئیس کل و سایر اعضاء هیئت عامل و بازرسان و کلیه کارکنان بیمه مرکزی ایران باید از افشای اطلاعات محرمانه ای که در اجرای وظایف محوله بدست میآورند خودداری نمایند و الا مشمول مقررات ماده ۱۳۸ قانون مجازات عمومی خواهند بود.

ماده ۳۰ - شرکت سهامی بیمه ایران عملیات خود را جز آنچه بموجب بندهای ۱ و ۲ و ۳ و ۶ و ۷ ماده ۵ این قانون جزء وظایف و اختیارات بیمه مرکزی ایران قرار داده شده است بر طبق اساسنامه خود ادامه خواهد داد.

وزارتخانه ها و موسسات و شرکت های دولتی و شهرداریها و هر موسسه دیگری که اکثریت سرمایه آن متعلق بدولت یا سازمانهای مزبور میباشد و یا تحت نظر دولت و یا سازمانهای مزبور اداره میشوند موظفند بیمه های خود را منحصرأ در شرکت سهامی بیمه ایران انجام دهند. این حکم شامل شرکت ملی نفت ایران - شرکت ملی ذوب آهن ایران - شرکت هواپیمایی ملی ایران - بانک مرکزی ایران - بانک ملی ایران - سازمان مرکزی گسترش و نوسازی صنایع ایران و صندوق توسعه کشاورزی خواهد بود مگر آنکه مجمع عمومی هر يك از این موسسات نسبت به بیمه آنها تصمیم دیگری اتخاذ نماید.

تبصره - دولت مکلف است ظرف چهار ماه از تاریخ تصویب این قانون اساسنامه جدید شرکت مزبور را برای تصویب کمیسیونهای دارائی و استخدام مجلسین تقدیم کند.

بخش دوم - بیمه گری

قسمت اول - موسسات بیمه

فصل اول - کلیات

ماده ۳۱ - عملیات بیمه در ایران بوسیله شرکتهای سهامی عام ایرانی که کلیه سهام آنها با نام بوده و با رعایت این قانون و طبق قانون تجارت به ثبت رسیده باشند انجام خواهد گرفت.

تبصره ۱ - فعالیت موسسات بیمه خارجی مشمول مقررات فصل چهارم این قانون خواهد بود.

تبصره ۲ - تشخیص فعالیتهایی که بآن عملیات بیمه اطلاق میشود با شورایعالی بیمه خواهد بود.

ماده ۳۲ - تعداد سهام داران يك موسسه بیمه ایرانی نباید کمتر از ده شخص حقیقی یا حقوقی باشد.

ماده ۳۳ - هر شخص حقیقی یا حقوقی نمیتواند بیش از ۲۰ درصد سهام يك موسسه بیمه ایرانی را دارا باشد. نصاب ۲۰ درصد شامل اقارب نسبی و سببی درجه يك از طبقه اول صاحب سهم نیز خواهد بود.

ماده ۳۴ - احکام مواد ۳۱ و ۳۲ و ۳۳ شامل موسسات بیمه ای که صاحب سهم آن دولت یا بنیاد پهلوی است نمیشود.

ماده ۳۵ (اصلاحی ۲۸, ۰۳, ۱۳۵۳) - واگذاری سهام مؤسسات بیمه ایرانی غیر دولتی باشخاص حقیقی یا حقوقی تبعه خارج تا بیست درصد با موافقت بیمه مرکزی ایران مجاز است و بیش از آن موکول به پیشنهاد بیمه مرکزی ایران و تأیید شورایعالی بیمه و تصویب هیئت وزیران خواهد بود. در مورد اخیر انتقال سود سهام سهامداران خارجی در هر سال نباید از دوازده درصد مجموع سرمایه پرداخت شده و سود انتقال نیافته سالهای قبل تجاوز کند.

تبصره (الحاقی ۲۸، ۳، ۱۳۵۳) - انتقال سهام مؤسسات بیمه ایرانی بدولتهای خارجی یا انتقال بیش از چهل و نه درصد سهام آنها باشخاص حقیقی یا حقوقی خارجی مطلقاً ممنوع است انتقال سهام بین سهامداران اتباع خارجی باید با موافقت قبلی بیمه مرکزی ایران صورت گیرد.

ماده ۳۶ - مؤسسات بیمه ایرانی با سرمایه حداقل یکصد میلیون ریال تشکیل میشود که باید ۵۰ درصد آن نقداً پرداخت شده باشد میزان ودیعه ای که عندالاقضاء برای هر یک از رشته های بیمه در نظر گرفته خواهد شد در آئین نامه ای که از طرف بیمه مرکزی ایران تهیه و بتصویب شورایعالی بیمه میرسد تعیین خواهد شد.

ماده ۳۷ - ثبت هر موسسه بیمه در ایران موکول به ارائه پروانه تاسیس که از طرف بیمه مرکزی ایران صادر میشود خواهد بود همچنین ثبت هر گونه تغییرات بعدی در اساسنامه و میزان سرمایه و سهام مؤسسات بیمه ای که به ثبت رسیده باشند موکول به ارائه موافقت بیمه مرکزی ایران میباشد.

فصل دوم - صدور پروانه

ماده ۳۸ - برای انجام عملیات بیمه در تمام رشته ها یا رشته ای معین باید قبلاًطبق مقررات این فصل از بیمه مرکزی ایران پروانه تحصیل گردد برای تحصیل پروانه مذکور متقاضی باید مدارک و اطلاعات زیر را به بیمه مرکزی ایران تسلیم کند:

- ۱ - اساسنامه موسسه
- ۲ - میزان سرمایه موسسه
- ۳ - صورت کامل اسامی شرکا، و مدیران و تابعیت و تعداد سهام هر یک از آنها
- ۴ - میزان سهام نقدی و غیر نقدی و نحوه پرداخت آنها
- ۵ - اسناد و مدارک و اطلاعات دیگری که بیمه مرکزی ایران برای احراز صلاحیت مالی و فنی موسسه و حسن شهرت مدیران لازم بداند.

ماده ۳۹ - تقاضای صدور پروانه به بیمه مرکزی ایران تسلیم میشود بیمه مرکزی ایران مکلف است حداکثر ظرف مدت شصت روز از تاریخ تسلیم آخرین مدارک و اطلاعات خواسته شده با رعایت مفاد بند یک ماده ۱۷ نظر مجمع عمومی را اعم از قبول یا رد تقاضا کتباً به متقاضی اعلام نماید. هر گاه متقاضی نسبت به نظر اعلام شده اعتراض داشته باشد میتواند ظرف سی روز اعتراض خود را به هیئت وزیران تسلیم نماید. نظری که هیئت وزیران اتخاذ نماید قطعی خواهد بود.

فصل سوم - ابطال پروانه

ماده ۴۰ - پروانه بیمه برای تمام رشته ها و یا رشته های معینی در موارد زیر پس از موافقت شورایعالی بیمه با تصویب مجمع عمومی بیمه مرکزی ایران ابطال خواهد شد:

- ۱ - در صورت تقاضای دارنده پروانه
- ۲ - در صورتیکه موسسه بیمه تا یکسال پس از صدور پروانه عملیات خود را شروع نکرده باشد.
- ۳ - در مواردیکه به تشخیص بیمه مرکزی ایران وضع مالی موسسه بیمه طوری باشد که نتواند به تعهدات خود عمل نماید یا بر بیمه مرکزی ایران ثابت گردد که ادامه فعالیت موسسه بزیان بیمه شدگان و بیمه گذاران و یا صاحبان حقوق آنهاست.

ماده ۴۱ - در مواردیکه موسسه بر خلاف اساسنامه خود یا قوانین و مقررات بیمه رفتار کند به پیشنهاد بیمه مرکزی ایران و تصویب شورایعالی بیمه بطور موقت از قبول بیمه در رشته های معین ممنوع خواهد شد.

ماده ۴۲ - در صورتیکه پروانه موسسه بیمه ای طبق ماده ۴۰ باطل گردد موسسه مزبور میتواند ظرف سی روز به هیئت وزیران مراجعه و لغو تصمیم متخذ را درخواست کند. نظر هیئت وزیران قطعی است.

ماده ۴۳ - صدور یا لغو پروانه موسسه بیمه و اطلاعاتی که از لحاظ حفظ منافع بیمه گذاران و بیمه شدگان و صاحبان حقوق آنها لازم باشد به هزینه خود موسسه بیمه توسط بیمه مرکزی ایران در روزنامه رسمی کشور شاهنشاهی و یکی از روزنامه های کثیرالانتشار تهران و در صورتیکه موسسه بیمه در شهر یا شهرهای دیگر شعبه یا نمایندگی داشته باشد در یکی از روزنامه های آن شهرها نیز در دو نوبت بفاصله یکماه آگهی خواهد شد.

ماده ۴۴ - در صورتیکه پروانه مؤسسه بیمه ای برای یک یا چند رشته بطور دائم لغو شود بیمه مرکزی ایران با تصویب شورایعالی بیمه کلیه سوابق و اسناد مربوط بحقوق و تعهدات (پرتفوی Portefeuille) مؤسسه مزبور را بشرکت سهامی بیمه ایران انتقال خواهد داد و یا ترتیب خاص دیگری را که متضمن منافع بیمه گذاران و بیمه شدگان و صاحبان حقوق آنها باشد خواهد داد.

فصل چهارم - مقررات مربوط به مؤسسات بیمه خارجی

ماده ۴۵ - از تاریخ تصویب این قانون شروع فعالیت مؤسسات بیمه خارجی در ایران موکول به پیشنهاد بیمه مرکزی ایران و تأیید شورایعالی بیمه و تصویب هیئت وزیران خواهد بود.

ماده ۴۶ - مؤسسات بیمه خارجی باید طبق آئین نامه ای که به پیشنهاد بیمه مرکزی ایران بتصویب شورای عالی بیمه میرسد مبلغی برای هر يك از دو رشته بیمه های زندگی و سایر انواع بیمه نزد بیمه مرکزی ایران تودیع نمایند.

مبلغ این ودیعه در هر يك از دو مورد مذکور از پانصد هزار دلار یا معادل آن از ارزهای مورد قبول بانک مرکزی ایران کمتر نخواهد بود.

هر يك از مؤسسات بیمه خارجی باید درآمدهای خود را سال بسال بودیعه مزبور اضافه کند تا در هر مورد مبلغ ودیعه حداقل به دو برابر مبلغ مصوب شورای عالی بیمه برسد.

افزایش ودیعه مازاد بر مبالغ فوق اختیاری است.

ماده ۴۷ - انتقال در آمد مؤسسات بیمه خارجی پس از تکمیل ودیعه مذکور در ماده ۴۶ بخارج بلامانع خواهد بود مشروط بر اینکه رقم انتقالی در هر سال از ۱۰ درصد مبلغی که بعنوان ودیعه در نزد بیمه مرکزی ایران است تجاوز ننماید.

تبصره - ترتیب انتقال در آمد مازاد بر ودیعه به مأخذ ۱۰ درصد در سال مذکور در این ماده موکول به پیشنهاد بیمه مرکزی ایران و تأیید شورای عالی بیمه و تصویب هیئت وزیران خواهد بود.

ماده ۴۸ - مؤسسات بیمه خارجی که در ایران کار میکنند باید نماینده ای که در ایران مقیم و دارای اختیارات لازم برای اداره کردن تمام کارهای موسسه در ایران و انجام تعهدات از طرف مؤسسه بیمه اصلی باشد معرفی نمایند. نماینده مذکور مسئول کلیه عملیات مؤسسه بیمه اصلی در ایران خواهد بود و باید دارای اختیار نامه ای باشد که ضمن آن حدود اختیارات او مشخص گردیده و حق انتخاب نماینده مجاز یا قائم مقام بجای خود باو داده شده باشد. نماینده مزبور موظف است کلیه بیمه های منعقد شده در ایران را شخصاً یا بوسیله قائم مقام یا نماینده مجاز خود بدون اینکه تصویب مؤسسه بیمه اصلی لازم باشد امضاء نماید و بتواند در دعاوی خوانده یا خواهان قرار گیرد و حق توکیل و سازش داشته باشد.

ماده ۴۹ - نماینده مؤسسات بیمه خارجی فقط تا حدودی که از مؤسسه بیمه اصلی اختیار دارد اقدام به بیمه در ایران خواهد نمود و در صورتیکه در هر يك از رشته های بیمه از مؤسسه بیمه اصلی سلب اجازه بیمه کردن بطور موقت یا دائم بشود و یا مؤسسه بیمه اصلی از نماینده خود جزئاً یا کلاً سلب اختیار کند باید مراتب را کتباً به بیمه مرکزی ایران اطلاع دهد.

ماده ۵۰ - مؤسسات بیمه خارجی علاوه بر مقررات این قانون و آئین نامه های اجرایی مربوط مشمول مقررات عمومی مربوط بشرکتها و مؤسسات خارجی نیز خواهند بود.

قسمت دوم - انحلال و ورشکستگی

ماده ۵۱ - در صورتیکه ورشکستگی يك مؤسسه بیمه اعلام بشود دادگاه مکلف است قبل از اتخاذ هر گونه تصمیم نظر بیمه مرکزی ایران را جلب نماید. بیمه مرکزی ایران از تاریخ وصول استعلام دادگاه باید ظرف ۱۵ روز نظریه خود را کتباً بدادگاه اعلام دارد. دادگاه با توجه بنظریه بیمه مرکزی ایران تصمیم مقتضی اتخاذ خواهد کرد.

ماده ۵۲ - ابطال پروانه يك مؤسسه بیمه برای کلیه عملیات بیمه ای از موارد انحلال مؤسسه است و در این صورت مفاد ماده ۴۴ این قانون اجرا خواهد شد.

ماده ۵۳ - تصفیه مؤسسه بیمه ورشکسته طبق قانون تجارت بعمل میآید. در نقاطی که اداره تصفیه امور ورشکستگی وجود ندارد دادگاه بیمه مرکزی ایران را بعنوان قائم مقام اداره تصفیه تعیین مینماید و در حوزه دادگاههای شهرستانی که اداره تصفیه در آنجا تأسیس گردیده است اداره تصفیه با معاونت بیمه مرکزی ایران امر تصفیه را انجام خواهد داد.

قسمت سوم - انتقال عملیات و ادغام

ماده ۵۴ - مؤسسات بیمه میتوانند با موافقت بیمه مرکزی ایران و تصویب شورای عالی بیمه تمام یا قسمتی از پرتفوی (Portefeuille) خود را با کلیه حقوق و تعهدات ناشی از آن بيك یا چند مؤسسه بیمه مجاز دیگر واگذار کنند.

ماده ۵۵ - تقاضای انتقال پرتفوی (Portefeuille) يك مؤسسه بیمه بمؤسسات دیگر بیمه دو بار بفاصله ده روز در روزنامه رسمی کشور شاهنشاهی و در يکي از روزنامه های کثیرالانتشار تهران و عنداللزوم در يکي از روزنامه های محلی بهزینه متقاضی از طرف بیمه مرکزی ایران آگهی خواهد شد.

ماده ۵۶ - پس از انقضای سه ماه از تاریخ آخرین آگهی بیمه مرکزی ایران در صورت حصول اطمینان از اینکه در این انتقال هیچيك از حقوق بیمه شدگان و بیمه گذاران و صاحبان حقوق آنها تضییع نخواهد شد موافقت خود را با انتقال پرتفوی کتباً بموسسه بیمه متقاضی اعلام خواهد داشت.

ماده ۵۷ - در صورت موافقت بیمه مرکزی ایران با انتقال پرتفوی این انتقال برای کلیه بیمه شدگان و بیمه گذاران و صاحبان حقوق آنها از تاریخ انتقال معتبر خواهد بود.

ماده ۵۸ - يك یا چند مؤسسه بیمه میتوانند با رعایت مواد ۵۵ - ۵۶ و ۵۷ با موافقت بیمه مرکزی ایران و تصویب شورای عالی بیمه در يك مؤسسه بیمه دیگر ادغام شوند.

ماده ۵۹ - بیمه مرکزی ایران بمنظور حفظ حقوق بیمه گذاران و بیمه شدگان و صاحبان حقوق آنها یا بملاحظات اقتصادی و حمایت امر بیمه میتواند با تایید شورایعالی بیمه و تصویب مجمع عمومی بیمه مرکزی ایران موسسات بیمه ای را که وضع مالی یا اداری آنها رضایتبخش نیست مکلف نماید که در یکی از موسسات بیمه دیگری که موافق باشند ادغام شوند و در صورتیکه ادغام صورت نگیرد پروانه موسسه ای که وضع مالی یا اداری آن رضایتبخش نیست طبق مقررات این قانون لغو خواهد شد. تصمیم بیمه مرکزی ایران علاوه بر ابلاغ کتبی به موسسات مورد نظر در روزنامه رسمی کشور شاهنشاهی و در یکی از روزنامه های کثیرالانتشار تهران و عنداللزوم در یکی از روزنامه های محلی به اطلاع عموم خواهد رسید.

قسمت چهارم - مقررات مختلف

ماده ۶۰ - اموال مؤسسات بیمه همچنین ودایع مذکور در مواد ۳۶ و ۴۶ تضمین حقوق و مطالبات بیمه گذاران، بیمه شدگان و صاحبان حقوق آنان است و در صورت انحلال یا ورشکستگی مؤسسه بیمه بیمه گذاران و بیمه شدگان و صاحبان حقوق آنان نسبت بسایر بستانکاران حق تقدم دارند. در میان رشته های مختلف بیمه حق تقدم با بیمه عمر است. مؤسسات بیمه نمیتوانند بدون موافقت قبلی بیمه مرکزی ایران اموال خود را صلح حقوق نمایند و یا برهن واگذار کنند و یا موضوع هر نوع معامله با حق استرداد قرار دهند. دفاتر اسناد رسمی موظفند هنگام انجام این قبیل معاملات موافقتنامه بیمه مرکزی ایران را مطالبه و مفاد آنرا در سند منعکس کنند.

ماده ۶۱ - مؤسسات بیمه موظفند اندوخته های فنی و قانونی نگهدارند و در حسابهای خود نحوه بکار افتادن آنها را بطور مشخص منعکس نمایند. انواع اندوخته های فنی و قانونی برای هر يك از رشته های بیمه و میزان و طرز محاسبه همچنین ترتیب بکار انداختن این اندوخته ها و نحوه ارزیابی اموال منقول و غیر منقولی که نماینده اندوخته های مؤسسات بیمه است از طرف شورایعالی بیمه تعیین خواهد شد.

ماده ۶۲ - کلیه مؤسسات بیمه موظفند ترازنامه و حسابهای سود و زیان خود را طبق نمونه ای که از طرف بیمه مرکزی ایران تهیه و بتصویب شورایعالی بیمه میرسد تنظیم نمایند و پس از تصویب نسخه ای از آنرا برای بیمه مرکزی ایران ارسال دارند.

ماده ۶۳ - موسسات بیمه موظفند تراز نامه خود را در روزنامه رسمی کشور و یکی از روزنامه های کثیرالانتشار تهران درج نمایند.

ماده ۶۴ - اشخاصی که در ایران یا در خارجه بعلت ارتکاب جنایت یا دزدی یا خیانت در امانت یا کلاهبرداری یا صدور چك بی محل یا اختلاس یا معاونت در یکی از جرائم فوق محکوم شده باشند ورشکستگان بتقصیر نمیتوانند جزو مؤسسين یا مدیران مؤسسات بیمه باشند. همچنین واگذاری نمایندگی به این اشخاص و اشتغال به دلالتی از طرف آنان ممنوع است.

ماده ۶۵ - در صورتیکه بحکم دادگاه مسلم شود که ورشکستگی مؤسسه بیمه بعلت تقصیر و تقلب مدیر یا مدیران بوده است در صورت عدم تکافوی دارائی مؤسسه مدیران متضامناً مسئول پرداخت طلب بیمه گذاران و بیمه شدگان و صاحبان حقوق آنان خواهند بود.

ماده ۶۶ - عرضه بیمه جز بوسیله اشخاص زیر ممنوع است:

۱ - مؤسسات بیمه

۲ - نمایندگان بیمه

۳ - دلالان رسمی بیمه

تبصره - هر کارمند یا نماینده بیمه که اقدام بعرضه بیمه نماید باید دارای کارت شناسائی از طرف موسسه بیمه مربوط باشد. نام دلال رسمی یا نماینده بیمه که بیمه نامه وسیله او عرضه شده است باید در بیمه نامه ذکر شود.

ماده ۶۷ - مؤسسات بیمه و نمایندگان و دلالان رسمی بیمه مسئول جبران خساراتی میباشند که در اجرای وظائفشان بسبب تقصیر و یا مسامحه آنها یا کارکنانشان بدیگران وارد آید.

ماده ۶۸ - پروانه دلالتی رسمی بیمه بوسیله بیمه مرکزی ایران صادر خواهد شد و آئین نامه دلالان رسمی بیمه به پیشنهاد بیمه مرکزی ایران بتصویب شورایعالی بیمه خواهد رسید.

ماده ۶۹ - هر مؤسسه بیمه در رشته یا رشته های معینی که پروانه بیمه ندارد رأساً و یا بوسیله نمایندگان خود قبول بیمه نماید مکلف بجبران خسارت زیان دیده خواهد بود.

تبصره - هر شخص حقیقی یا حقوقی که بدون داشتن پروانه از موسسه بیمه تحت عنوان نمایندگی بیمه برای هر يك از رشته ها قبول بیمه نماید به مجازات مقرر در ماه ۲۳۸ قانون مجازات عمومی محکوم خواهد شد.

قانون تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه گری - مصوب ۱۳۵۰/۰۳/۳۰

ماده ۷۰ - بیمه های زیر باید منحصراً بوسیله موسسات بیمه ای که بر اساس این قانون اجازه فعالیت دارند انجام گیرد:

الف - بیمه اموال منقول و یا غیر منقول موجود در ایران.

ب - بیمه حمل و نقل کالای وارداتی که قرارداد خرید آن در ایران منعقد میشود یا اعتبار اسنادی آن در ایران باز شده است.

ج - بیمه مربوط بکارگران و مستخدمین خارجی به استثنای بیمه عمر و حوادث شخصی در مدت اقامت در ایران.

د - بیمه مربوط به ایرانیان مقیم ایران.

تبصره (الحاقی ۳، ۲، ۱۳۸۰) - تجهیزات نظامی مورد نیاز وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح که فاقد امکان ساخت در داخل کشور بوده و فروشندگان آن تجهیزات حمل و نقل کالاهای مورد معامله را انحصاراً توسط بیمه های کشور فروشنده بیمه می نمایند، با پیشنهاد وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و تأیید بیمه مرکزی ایران و موافقت وزیر امور اقتصادی و دارایی از شمول بند (ب) این ماده مستثنی می باشد.

ماده ۷۱ - کلیه موسسات بیمه که در ایران فعالیت مینمایند باید ۵۰ درصد در رشته بیمه های زندگی و ۲۵ درصد در سایر رشته ها از معاملات بیمه ای مستقیم خود را نزد بیمه مرکزی ایران بیمه اتکائی نمایند بیمه مرکزی ایران مکلف است با توجه بظرفیت قبولی هر یک از موسسات بیمه ای که در ایران کار میکنند تمام یا قسمتی از بیمه اتکائی مجدد سهمیه اتکائی اجباری دریافتی را در صورت تساوی شرایط بآنها واگذار نماید.

تبصره - آنچه موسسات بیمه بعنوان اتکائی قبول میکنند از شمول این ماده خارج است.

ماده ۷۲ - نحوه واگذاری بیمه اتکائی اجباری و میزان کارمزد و مشارکت در سود آن برای هر رشته بیمه بوسیله شورای عالی بیمه تعیین خواهد شد.

ماده ۷۳ - موسسات بیمه که در ایران فعالیت میکنند موظف خواهند بود معادل ۳۰٪ از مازاد سهمیه بیمه اتکائی اجباری از معاملات مستقیم خود را با همان شرایطی که در خارج بیمه اتکائی مینمایند به بیمه مرکزی ایران واگذار کنند. در صورتیکه بیمه مرکزی ایران بهر علت از قبول آن استنکاف بنماید موسسات مزبور مجاز خواهند بود در خارج از ایران بیمه اتکائی نمایند. انتقال ارز بابت این ۳۰٪ موکول به ارائه اجازه بیمه مرکزی ایران خواهد بود.

ماده ۷۴ - موسسات بیمه اعم از ایرانی یا خارجی که تا تاریخ تصویب این قانون بموجب مقررات قبلی به ثبت رسیده اند و مشغول فعالیت های بیمه ای میباشند برای رشته هایی که در آن فعالیت میکنند احتیاج بکسب پروانه جدید نخواهند داشت ولی در هر حال موظفند ظرف هیجده ماه از تاریخ تصویب این قانون وضع خود را با مقررات این قانون تطبیق دهند در غیر اینصورت پروانه آنها لغو خواهد شد. شورایعالی بیمه میتواند با توجه به دلائل و مقتضیات این مدت را یکبار تمدید نماید.

ماده ۷۵ - موسسات بیمه که در ایران کار میکنند عضو سندیکای بیمه گران ایران شناخته میشوند اساسنامه این سندیکا بوسیله بیمه مرکزی ایران با جلب نظر اعضای سندیکا تدوین میشود و حداکثر ظرف ششماه پس از تشکیل بیمه مرکزی ایران به تصویب شورایعالی بیمه خواهد رسید.

ماده ۷۶ - مؤسسات بیمه که در ایران فعالیت مینمایند ملزم برعایت دستورات بیمه مرکزی ایران که در حدود این قانون و آئین نامه های اجرایی آن صادر میشود خواهند بود.

ماده ۷۷ - کلیه قوانین و مقررات مغایر با این قانون از تاریخ تصویب این قانون ملغی است.

قانون فوق مشتمل بر هفتاد و هفت ماده و ده تبصره پس از تصویب مجلس سنا در تاریخ روز شنبه ۲۹ / ۳ / ۱۳۵۰ در جلسه فوق العاده عصر روز یکشنبه سی ام خرداد ماه یکهزار و سیصد و پنجاه شمسی بتصویب مجلس شورایملی رسید.

رئیس مجلس شورای ملی - عبدالله ریاضی

معاونت تدوین، تنقیح و انتشار قوانین و مقررات - معاونت حقوقی ریاست جمهوری (Qavanin.ir)

